

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12879

гр. София, 11.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **3851** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Д. В. И. срещу Заповед №РОК25-РД09-18/22.01.2025 година, издадена от кмета на Район „Овча купел“, СО, с която на основание чл.178, ал.6 от ЗУТ е забранено ползването на невъведения в експлоатация по установения ред на строеж „Преустройство и пристройка на едноетажна къща“ с идентификатор 68134.4327.2705.3, разположена в източна част на съсобствен УПИ II-5 (стар XIIа- 6), кв.27, м. „кв. Горна баня“, район „Овча купел“- СО, с административен адрес: [улица], кв.Горна баня, [населено място], с ползвател Д. В. Г. ЕГН [ЕГН].

С жалбата са наведени и подробно аргументирани основанията по чл.146, т.2, 3 и 4 от АПК, предвид изложените подробни фактически твърдения и оплаквания.

В жалбата е обективизирано и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Жалбата е нередовна-към нея няма приложена вносна бележка за платена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 10 лева - чл.151, т.3 от АПК.

Независимо от това, предвид направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне незабавно (арг. от чл.166, ал.3 АПК) и наличието на образувано дело, дължимо е произнасяне по същото.

Искането е допустимо.

Искането за спиране е направено от адресат на заповедта, за който е налице правен интерес-чл.147 АПК. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.217, ал.2, вр. ал.1, т.3 от ЗУТ-подадена жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

1.В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимите разпоредби на чл.217, ал.1, т.3 и ал.2 от специалния приложим закон-ЗУТ предвиждат, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпорежи друго.

2. В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

3. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК -такива, осъществили се след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд (Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; -Определение № 3545 от 13.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 108/2014 г., 5-членн с-в; Определение № 7955 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г., VII о.; Определение № 11647 от 1.08.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г., VII о.; Определение № 5255 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2019 г., VII о.; Определение № 3233 от 2.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г., VII о.; Определение № 4258 от 5.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г., VII о.; Определение № 4613 от 16.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г., VII о.; Определение № 8666 от 16.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7321/2021 г., IV о.; Определение № 10289 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г., VII о.; Определение № 9163 от 13.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7994/2021 г., VIII о.; Определение № 7982 от 19.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г., IV о.; Определение № 7810 от 31.08.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7572/2022 г., II о.; Определение № 9955 от 26.09.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10464/2016 г., III о.; Определение № 1611 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 826/2022 г., VI о.; Определение № 8486 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7899/2023 г., VII о.; Определение № 9403 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. №

6758/2018 г., V о.; Определение № 7574 от 23.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6313/2021 г., I о.; Определение № 6193 от 25.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5110/2021 г., VIII о.; Определение № 6754 от 7.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5923/2022 г., I о.; Определение № 9377 от 8.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7995/2021 г., VII о. и мн. др.), вкл. и по чл.459, ал.4 от ИК (Определение № 3366 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2662/2024 г., III о.; Определение № 9319 от 1.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7406/2024 г., III о.; Определение № 4448 от 11.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3853/2022 г., III о.; Определение № 6546 от 20.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4813/2023 г., III о.).

В хипотеза, като процесната, както съдът вече посочи, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, предварителното изпълнение може да бъде спряно само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства- осъществили се след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти.

4. В случая жалбоподателят не се позовава на новонастъпили факти, което обуславя директно неоснователността на искането за спиране на предварителното изпълнение.

5. Българската държава обаче има позитивни задължения за зачитане правото на личен и семеен живот на гражданите, установени в чл.8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).

При преценката дали наложената с процесната заповед забрана за ползването на невъведения в експлоатация по установения ред на строеж „Преустройство и пристройка на едноетажна къща“

съответства на принципа за пропорционалност съдът следва да вземе предвид дали този начин на предварително изпълнение на заповедта е справедлив, зачитат ли се интересите на адресата на заповедта, предвид данните по делото. Видно от данните по преписката и твърденията на самата жалбоподателка, същата не ползва процесния строеж като жилище нито е заявила адресът на строежа за свой адрес в жалбата. Следователно същата не търси защита на правото си на личен и семеен живот, което, включително при съобразяване на приетото от Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 8 от ЕКПЧ – решение от 24 април 2012 г. по делото Й. и др. срещу България, (Жалба № 25446/06), обуславя извод, че в случая не се касае за загуба на жилището на жалбоподателката и не е налице намеса в правото по чл.8 ЕКПЧ за зачитане на жилището, съответно нарушение на принципа за съразмерност. Заявените от жалбоподателката факти, свързани със съсобственическите ѝ права не обуславят извод, че за нея ще настъпят значителни и прекомерни вреди.

С оглед на изложеното неоснователното искане следва да бъде отхвърлено.

Едновременно с произнасяне по искането и на основание чл.158, ал.1 АПК жалбата срещу Заповед №РОК25-РД09-18/22.01.2025 година, издадена от кмета на Район „Овча купел“- СО следва да бъде оставена без движение.

Мотивиран от изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.166, ал.3 от АПК, искането на Д. В. Г. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед №РОК25-РД09-18/22.01.2025 година, издадена от кмета на Район „Овча купел“, СО.

ОСТАВЯ жалбата от Д. В. Г. срещу Заповед №РОК25-РД09-18/22.01.2025 година, издадена от кмета на Район „Овча купел“, СО БЕЗ ДВИЖЕНИЕ.

ДАВА на жалбоподателката 7-дневен срок да приложи по делото вносна бележка за платена по сметка на Административен съд София-град държавна такса в размер на 10 (десет) лева по адм.дело №3815/2025 г.

УКАЗВА на жалбоподателката, че при неизпълнение в срок и на основание чл.158, ал.3 АПК жалбата ѝ срещу Заповед №РОК25-РД09-18/22.01.2025 година, издадена от кмета на Район „Овча купел“, СО ще бъде оставена без разглеждане, а производството по делото-прекратено.

Определението в частта му по чл.166, ал.3 АПК може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните - жалбоподателката и ответника- Район „Овча купел“, СО- чрез изпращане на препис от него.

СЪДИ

Я: